

Rodinný průvan

Agnès Jaoui a Jean-Pierre Bacri

(přeložil Zdeněk Bartoš)

Osoby:

Henri, aspoň 33 let, majitel předměstské hospůdky „U Dvou šneků“

Betty, 30 let, jeho sestra

Filip, aspoň 35 let, jejich bratr

Matka, paní Mesnardová, aspoň 55 let

Jolanda, kolem 30ti, Filipova manželka

Denis, mezi 30ti a 40ti, pracuje v Henriho podniku jako číšník

**Poprvé uvedeno v Théâtre de la Renaissance v září 1994 (režie Stéphane Meldegg),
prestižní cena Molière 1995 za nejlepší komediální inscenaci roku.**

**Česká premiéra v Moravském divadle Olomouc 1. dubna 2005 (režie Jaroslava
Šiktancová)**

1. dějství

Jednotná scéna představuje interiér skromné provinční kavárny, daleko od centra města.

Vlevo vchod. Vzadu schodiště, po kterém se sestupuje k toaletám. Uprostřed barový pult, který pokračuje do vedlejšího sálu vpravo. V zadní stěně je umístěno okénko, kterým se podávají jídla z kuchyně.

U stolu sedí mladá žena, před sebou skleničku s alkoholem. Je to Betty.

Číšník si dává přestávku od svých povinností. Je to Denis.

Je 19 hodin 30 minut. Zavírací hodina.

Juke box hraje rapovou nebo hard-rockovou melodii, náhlá porucha ji přeruší. Hudbu uslyšíme zase ve druhém dějství, až bude přístroj opravený.

Denis Slečna si bude přát ještě něco dalšího? (Betty zavrtí hlavou) ... Ne?... Přála by si ještě skleničku aperitivu?

Betty Ne. Slečna si nepřeje nic.

Denis Určitě?

Betty Ne.

Denis Slečna si přece dá ještě jeden malý pastis, ne?

Betty Ne ne, to je dobrý, díky.

Pauza.

Denis Slečna vypadá docela našťavaně...

Betty To stačí, Denisi...

Pauza.

Denis Jsi namíchnutá?

Betty Vůbec ne.

Denis ...Nejsi namíchnutá?

Betty Ne ne, nejsem vůbec ani trošičku namíchnutá.

Denis Takže jsi spokojená....

Betty Jo, jo, spíš mám důvody být spokojená, mám za sebou vynikající den. Poslala jsem do hajzlu svého šéfa. Už jsem měla hodně dlouho chuť to udělat, jsem naprosto spokojená...

Denis Koho, Benita?

Betty Jo, Benita osobně.

Denis ... A... Tvůj bratr byl u toho?

Betty Ne, je to blbý, ale zmeškal to. Škoda... Až mu to budu vyprávět, bude skákat do stropu...

Denis Myslíš radostí?...

Betty No, samozřejmě...

Denis Fakt?... Myslíš?

Betty No jasně... ten na to čekal... právě Filip ho obzvlášť nemůže vystát, Benita...

Krátká pauza.

Denis Ty máš Filipa hodně ráda, vid'?

Betty Je to můj bratr.

Denis Henri je taky tvůj bratr.

Betty Jo, ale, ehm... To není to samý, máme s Filipem víc společnýho. A pak pracujeme ve stejný firmě, a vůbec... (*krátká pauza*) Neměli jsme se ve středu sejít?

Denis Ve středu?... A neměli jsme si předtím zavolat?

Betty Ne, ty jsi měl předtím zavolat.

Denis Já? Jak to, já?

Betty ...

Denis Řekl jsem snad, že ti před tím zavolám, jseš si tím jistá?

Betty Ach, přestaň prosím tě...

Denis Ale no počkej!... Já si nevzpomínám, že bych řekl, že ti před tím zavolám.

Betty Poslyš, já už si taky nevzpomínám, jo? Tenhle rozhovor mě deprimuje...

Pauza.

Denis Jseš si jistá, že jsme se domluvili až takhle přesně, do detailů?

Betty ...

Denis V tom případě jsem na to úplně zapomněl. A to je dost divný.

Betty To zase není tak divný, u tebe se to stává v pěti případech z deseti.

Krátká pauza.

Denis A proč jsi nezavolala ty?

Betty No. Denisi. Skončíme tuhle... tuhle věc, tuhle podělanou známost, tak jako tak krátkodobou. Přestaneme se vídat a je to. Co? Prostě to všechno skončíme. *(krátká pauza)* Ne že by se tím toho tolik změnilo, ale aspoň bude jasno.

Denis Tuhle „podělanou“ známost, říkáš?...

Betty To bylo míněno obrazně.

Denis Jo... Dost silný obraz.

Betty Tuhle známost na hovno, jestli ti to vyhovuje líp.

Denis No... jo, konec konců, vyhovuje... *(Denis uzavírá tržbu)* Takže... *(Ticho)* ...

Rozhodnutí je na tobě.

Betty Jako obvykle.

Pauza. Denis sedí, utěrku na klíně. Je hotov.

Denis Stejně to nechápu. Nikdy jsme si nic neslibovali. Ty, ty... Ty jsi čekala něco jiného?

Betty Cože?! Cože?! Co bys chtěl, abych čekala? Já nečekám nic! Nežádám tě, aby sis mě vzal, jsem jako ty, mám svůj život, chápeš... Žádám jediné, abys zavolal, když řekneš, že zavoláš!!...

Objeví se Henri.

Henri Tak honem honem, Denisi, pohni sebou! Ted' zrovna děláš co?

Denis *(roztržitě, trochu grogy)* Utírám...

Henri Tak utírej rychleji, a pusť se taky do toho ostatního, buď tak hodný... *(k Betty)* Už jsi tu dlouho?

Betty Deset minut, čtvrt hodinky...

Henri *(do zákulisí)* No, copak bys chtěl? Máš hlad... Musíš chvilku počkat, už to bude, už běžím... Už běžím... *(pak zase k Betty)* ... Tak to jsi ty? Byl jsem nahoře, slyším ženský hlas, byl jsem přesvědčený, že to je máma. Lekl jsem se - „sakra, už jsou tady“... *(jde k pokladně)* To je neuvěřitelný, máš úplně stejný hlas jako máma...

Pauza

Betty Vzal sis tu sváteční vestu?

Henri Samozřejmě. A kterou bys chtěla, abych si vzal?

Betty Arlette je nahoře?

Henri Ne není tam, představ si... Nevím co kde ještě blbne, už bude tři čtvrtě na osm, jestli to takhle půjde dál..., ještě se nevrátila, a to všechno proč?, protože musí klábosit s kamarádkou!

Krátká pauza

Betty Stejně, láska je krásná věc.

Henri Cože?

Betty Láska je krásná věc. To, jak mluvíš o své ženě, to je krásný... Člověk cítí všechnu tu něhu, všechno to porozumění.

Henri Co ty o tom víš?... Až s někým budeš žít patnáct let, zastav se a probereme to, všechno to porozumění... Chodíš moc do kina... Tenhle moc čte a ty moc chodíš do kina...

Denis Proč mě do toho pletete?

Henri *(nechává se unést, k Betty)* Za chvíli jsou tady ona se ještě nevrátila! Považuješ to za normální? Ona ví, že je pátek, že je rodinná sešlost, to nemůže projevit trochu úcty? Jak já budu vypadat, až přijdou a ona tu nebude?... Jako idiot, který neumí zvládnout vlastní ženu... Ale já nebudu jako táta... Rozhodně po sobě nenechám šlapat jako on... Nebudu hodnej blbeček... Ale to neznamená, že Arlette nemiluju!!... Já ji miluju!!... Jenomže!!!... Nic se nesmí přehánět!... Už jsem byl moc dlouho hodnej... Co ty se tam pochechtáváš, ty tam v koutě, není to snad pravda?...

Denis Já nevím, šéfe, já jsem neutrální...

Henri No tak, no tak, řekni!... Co ty si o tom myslíš, povídej...

Denis Ne ne, já vůbec nevím, o co jde. Upřímně řečeno radši bych se do toho nemíchal.

Betty Denis by se radši do toho nemíchal, on už je takový... On je neutrální... Ale můžu ti odpovédět místo něj, jestli chceš...

Henri Ne ne, tebe já znám, umím si představit, co řekneš: budeš mávat praporem, ženy tohleto, ženy támhleto, vydrží ti to tak hodinu.

Betty Hodinu možná ne, ale to důležitý o ženách nevynechám, to docela určitě.

Henri Vykládej mi, co chceš, já vím, že muž je muž a žena je žena.

Denis Až sem jsme zajedno.

Henri Kdyby se každý choval podle svého pohlaví, byl by na světě pořádek... *(do zákulisí)* Chtěl bys kostičku? *(odběhne, hned se vrátí)* ... Posledně jsem se díval na tenis a co nevidím?

Ženu v šortkách!!! Doopravdy!... Tenistka v šortkách!... (*Denisovi*) Ty to považuješ za normální?

Denis No... Žena v šortkách?... Jestli to považuju za normální?

Henri (*naléhavě*) Ano, *profesionální* tenistka!

Denis No... Takovou otázku jsem si nikdy nepoložil, ale... Myslím, že záleží na těch šortkách. Viděl jsem některé ženy v takových šortkách, že... ha ha ha...

Henri Nebuď blbej, Denisi! Profesionální tenistka v šortkách!!!

Denis Dobře! Profesionální tenistka, chápu... Vy asi dáváte přednost sukýnce, že ano?

Henri (*přesvědčivě*) Ano, já dávám přednost sukýnce!!!

Pauza. Betty a Denis posmutněli.

Betty (*Denisovi*) Dám si nakonec ještě jeden malej pastis... Nebudu si přece odpírat pití, když je pátek...

Henri A ty – to je to samý, kdybys byla trochu víc ženská, taky by tě neubýlo...

Betty Jo, беру na vědomí. Příště si vezmu sukýnku...!

Henri Mluvíš jako chlap, piješ jako chlap, to má znamenat co? Takhle si jen tak někoho nenajdeš, to ti říkám rovnou... Říkám ti to pro tvoje dobro ... Na ocet mouchy nenachytáš... Už nemáš moc času, abys jím mohla plýtvat, to tě upozorňuju...

Betty Díky, Henri, myslím, že tohle mi úžasně pomůže, potřebovala jsem něco jednoduchého, co mě nakopne na tu správnou cestu, a tys na to přesně káp: „Na ocet mouchy nenachytáš“!! A já si vždycky myslela, že jedineč na ocet! Báječně jsi mě pomohl. To je neuvěřitelný, jak může obyčejný přísloví usnadnit život! (*Pauza. Uklidní se*)... Henri, neustále opakuješ, že nechceš, aby tě lidi považovali za idiota, ale člověk se někdy musí hodně snažit...

Pauza.

Henri (*Denisovi*) Ty jsi z toho něco pochopil?

Denis Jo, jo, všechno...

Henri Ona se urazila?

Denis Jo, řekl bych, že jo...

Henri No, hele... Pravda někdy bolí, ne?

Denis No, šéfe, nevím. Taky jsem si to dřív říkal, ale...

Henri Jestli už spolu nemůžeme ani promluvit jako bratr a sestra... *(Pauza. Pozoruje Denise.)* Budeš tu pípu šmydlat ještě dlouho?

Denis Je třeba ji vycídit, šéfe, musí se lesknout. Jestli se něco má v baru lesknout, tak pivní pípa, to se musí udělat pořádně...

Henri Tak sebou mrskni, Denisi! Máme zpoždění, ty se loudáš, pořád něco vykládáš!... Tady se bude makat... V pátek večer není čas na diskuze! Víš dobře, že v pátek zavíráme o něco dřív...

Denis To vy se mě pořád na něco ptáte...

Henri Do hajzlu!!! Jé jé jé jé jé jé, sakra, já jsem na něj dočista zapomněl!!

Denis *(přeruší práci)* Na koho?

Henri Ty pracuj!!! Neumíš mluvit a uklízet zároveň...

Denis To je fakt...

Henri Zapomněl jsem se dívat na bráchu!!

Denis Dívat se na...

Henri *(netrpělivě)* V devatenáct hodin!!... Chtěl, abych se na něj díval...

Denis Abyste se na něj díval?

Henri *(nechá se unést)* V televizi, chápeš!!! Byl v našem regionálním vysílání v devatenáct nula nula. Jenže v tu dobu já právě vypínám televizi. Dívám se na soutěž v 18:15 a ta v 19 končí. Tak to vypnu. Úplně jsem na to zapomněl.

Denis On byl ve vysílání? Regionálním? A o čem to bylo?

Henri O čem? Děláš si legraci? Ty nevíš, kdo je můj bratr? *(krátká pauza)* Já jsem to úplně prošvihnul. *(k Betty)* Tys ho viděla, Betty? No jo, promiň, je to dobrý, fakt, je to dobrý, působíš naprosto žensky... Tys Filipa viděla? Ty jsi na to nezapomněla?

Betty Nezapomněla.

Henri No jo, jenomže ty s ním celý den pracuješ, to je pak snadný... Takže ty jsi ho viděla?

Betty Ano.

Pauza. Henri přemýšlí.

Henri Já mu řeknu, že jsem ho taky viděl. Pověz mi, jaký to bylo.

Betty Takže ty budeš lhát?

Henri Samozřejmě, že budu lhát. Nehodlám mu vesele oznámit, že jsem to prošvihnul. Přitom mi máma volala hodinu předtím, abych na to nezapomněl... *(krátká pauza)*... Já

vlastně vůbec nechápu, jak se mi to mohlo takhle vypařit... Takže jak to probíhalo, ta věc? Co Filip povídal? O čem mluvil? No tak, co měl na sobě?

Denis Ano, a taky jak vypadalo studio, zařízení, moderátor...

Henri No, ano, tohle všechno...

Betty Ty myslíš, že se tě na tyhle detaily budou vyptávat?...

Henri Ne, to asi ne, ale člověk nikdy neví. Říkal mi: „Koukni se, zítra v devatenáct hodin poběžím v televizi“... A máma volala hodinu předtím! To všechno, aby se mě pak zeptali, co si tom myslím, ne?

Betty Ale ne, chtěli jen, abys ses díval, to je všechno. Volali každému. Bude v televizi, upozorní rodinu, to je normální... Na co by se tě asi tak ptali? Ty se vyznáš v prodeji výpočetní techniky?

Henri No jasně, na co by se mě ptali? Já jsem úplně blbej, já jsem idiot rodiny, máš pravdu. Fakticky není důvod, aby se mě kdokoli na cokoli ptal.

Betty Řekla jsem snad něco takového?

Henri Pokaždý je to stejná písnička. Dobře to znám, ať už od tebe nebo od mámy nebo od Filipa, pokaždý to samý: on ničemu nerozumí, nic neví, a nemá cenu mu něco vysvětlovat...

Betty Ale ne!... Přestaň ... To není pravda...

Henri To není pravda? Denisi!! Není to pravda?

Denis Co zase já? Proč pořád já?

Henri A koho jiného se mám asi tak zeptat? Arlette?

Krátká pauza.

Denis Dobře, jak zněla otázka?

Henri Nezdá se ti, že jsem v naší rodině posluhující idiot, blbeček pro všechno?

Denis No, ano...

Henri Takže přece! (*pauza, pak Denisovi*) To je veškerá tržba za dnešní odpoledne?

Denis Neprošla tudy ani myš.

Betty Nepovídej...

Denis Celé odpoledne jsem si četl knížku a prakticky nikdo mě nevyrušoval...

Betty Chodí sem teď málo lidí?

Henri Je tu klid, je tu často klid... Přes poledne je trochu práce v kuchyni, lidi z okolí chodí na oběd... (*psovi*) To víš že jo, už brzy dostaneš napapat, a pak zůstaneš tady a pěkně si

v klidu zdřímneš, protože dneska je pátek a ne jen tak ledajaký, je pátek 30. června a jdeme s celou rodinou do restaurace. A pak se vrátím... Copak? Ty bys chtěl by jít s námi?

Betty Do hajzlu, to je otrava, to musíme jít k Vévodovi bretaňskému? To nemůžeme jít jinam? U bretaňskýho vévody toho mám po krk!

Henri Jak toho můžeš mít po krk, U vévody bretaňského? Je to nejlepší restaurace v kraji. Vlastně taková jediná.

Matka S nikým se nevítám! Musím se okamžitě vyčurat, doufám, že na toaletě nikdo není.

Filip Nevíš, co to znamená, když to dělá tik-tik-tik-tik blízko předních kol?

Henri To já nevím.

Filip Když zatačím doprava, je slyšet tik-tik-tik-tik-tik-tik...

Henri Musíš se zeptat automechanika.

Filip Rozčiluje mě to.

Henri Proč se na to ptáš mě?

Filip To auto je nové.

Betty Viděla jsem tě.

Filip Fakt?

Betty Bylo to výborný.

Filip Doopravdy?

Betty Bravo.

Filip Myslíš, že to bylo dobré?

Jolanda Já jsem mu říkala, že...

Filip Říkáš to upřímně?

Betty Ano, ano, upřímně.

Filip Protože já si to vůbec nedokážu uvědomit, já už nevím, co si o tom mám myslet.

Betty ... no, jediný, co se dalo někomu vytknout je, že tě nenechali moc mluvit.

Jolanda Ano, a já jsem mu říkala, že...

Filip Ahá! Ty sis toho taky všimla. On mi prostě systematicky skákal do řeči! Přesně to jsem říkal mámě! Neustále mě přerušoval! Ostatně taky jsem mu to řekl, slyšela to?... Jak jsem mu řekl : „Ale ne, nechte mě dokončit větu!!“

Betty No ano, ano!!

Filip Tlačí na tebe, strkají do tebe, skoro nemáš čas odpovědět a už pokládají další otázku. Člověka to úplně rozhodí, chápeš? Doufám, že to hlavní se mi podařilo říct. Snažil jsem se mluvit jasně, čtyřikrát nebo pětkrát jsem zopakoval jméno firmy, takže pokud jde o tohle...

Betty Jistě... Ale: všechno nejlepší k narozeninám, Jolando...

Filip Ale ne, počkej! Ted' ještě ne!

Betty Ne, a proč? Kdy teda?

Filip No za chvíli, až budeme všichni pohromadě, v restauraci...

Betty Aha!

Filip Na chvíli se posadíme. Stejně tady není Arlette.

Henri Arlette dneska možná...

Filip A tys to viděl, to vysílání?

Henri Jo, jo.

Filip Bylo to srozumitelné, pro tebe?

Henri ... Srozumitelné?...

Betty Ted' mě napadlo! Je to detail, prkotina, ale v jednu chvíli jsi se zakoktal.

Jolanda No! Vidiš!?

Henri Ano, zakoktal ses! Jak je to možný?

Matka Na tom schodišti není ale vůbec nic vidět, tam se jednou stane nehoda... Já teda nevím, (*Henrimu*) ty čekáš, až se tam někdo zmrzačí, abys tam dal silnější osvětlení? (*na Denise*) Tenhleten by nemohl dojít koupit žárovku?... (*psovi*) Jé, promiň, s tebou jsem se ještě nepřivítala!! Ahoj Satchmo! Óóóóó! Jakkak se máme? Máme se dobře?... Máme se dobře?...

Filip Říkají, že jsem se zakoktal.

Jolanda Ano, ale jenom jednou nebo dvakrát, to je všechno.

Matka Ale jo, to nic není, byl jsi vynikající, byla jsem na tebe moc pyšná... Víš, že tě viděl taky pán, co od něj kupuju sýry?

Filip Fakt? A co říkal?

Matka Nic, říkal, že tě viděl. Je mi horko...

Jolanda A mě je zase zima.

Filip Je horko... Jak můžeš říct, že je ti zima?

Matka Jediné, čeho jsem si já všimla...

Filip Hodláš znovu vytahovat ten kapesník, mami?

Matka Ne, nechci o něm mluvit, ale není to vhodný kapesník do televize. Na tom trvat musím. Do televize bych si představovala něco vybranějšího.

Jolanda Ráno jsem mu říkala, nechtěl mě poslouchat, to vypadá neúměrně mladistvě, vypadá to skoro bláznivě, ten kapesník v kapse u saka. Nechtěl mi věřit.

Filip Bláznivě? Tohle že vypadá bláznivě?

Betty Ale ne, vůbec ne.

Filip A potom, to jsou samé detaily, nemluvme o detailech. Řekněte mi něco konstruktivního... Koktal jsem, byl jsem špatně oblečený, dobrá, ale...

Matka Nikdo ti neřekl, žes byl špatně oblečený.

Filip Dobře, a kromě toho všeho, co mi k tomu řeknete? (*Denisovi*) Vy tam, vy jste to vysílání viděl?

Denis Ne, já jsem v tu dobu byl tady... Četl jsem si.

Matka On si tady čte?... Tak to má štěstí.

Filip (*Henrimu*) A ty?

Henri Zakoktal ses.

Filip Ano, dobře, koktal jsem... Ale kromě toho?

Henri Kromě toho nemám co bych řekl, nic jsem neviděl. Nic *jiného* jsem neviděl.

Filip Fajn. Nikdo nic jiného neviděl?

Jolanda Já ano. Byl jsi trochu moc nalíčený, ale to už jsem ti říkala.

Henri No ano, vida, moc nalíčený!!!

Matka To děláte schválně?

Henri To on pořád naléhá, tak se nakonec všichni snažíme něco najít...

Matka Byl jsi vynikající, Filipe. Můžeš mi věřit. Já tě sledovala *velmi* pozorně. Absolutně nic si z toho nedělej: bylo to velmi krátké, trvalo to ani ne dvě minuty, celou dobu ses usmíval, působil jsi velmi sympaticky, nemusíš si vůbec nic vyčítat, věř mi.

Henri Dáte si něco k pití?

Matka Co ty se tváříš tak zkroušeně?

Betty Zkroušeně?

Jolanda (*Filipovi*) Nedělej si starosti!

Filip Co? Ne, vůbec ne.

Henri Dáte si něco k pití?

Matka (*k Betty*) Jsi unavená?

Betty Ne, v pořádku.

Henri DÁTE SI NĚCO K PITÍ?!!!

Filip Co blázníš, takhle řvát?

Matka Úplně jsi mě vyděsil!

Henri Třikrát jsem se musel zeptat!

Filip No a?... Neslyšeli jsme tě, mohlo tě napadnout, že když nikdo neodpovídá, tak tě nikdo neslyší. Ne, já si nedám nic k pití...

Matka Já taky ne, nemáme tolik času. Kde je Arlette?

Henri Denisi, běž se podívat, jestli už se nevrátila. Jdi nahoru, zaklepej, a řekni jí, že na ni všichni čekáme.

Denis A když tam nebude?... Ne, dělám si legraci, šéfe. (*Odejde*)

Matka Ten si dost dovoluje...

Filip Vidím, Riri, že sis vzal tu sváteční vestu.

Matka Ten se tu bezvadně ulevvá... Čte si knížky, vtipkuje... Ubytování má zadarmo... Žije si jako kníže, má štěstí, že má šéfa, jako jsi ty, víš. Nijak ho nesekýruješ... Tak by bylo dobré, kdyby si z tebe nedělal legraci.

Henri Nemá ubytování zadarmo, platí mi nájem.

Filip Henri, nechci zbytečně rýt, ale víš sám dobře, že by ti měl platit dvakrát tolik. Má dva pokoje, takový byt se dnes pronajímá nejmíň za tři tisíce franků. To mu dáváš *náramný* dárek. Tratíš patnáct set franků za měsíc, jednoduché počty...

Matka A víš co bys mohl podniknout s takovými patnácti sty franky za měsíc?

Henri Víím, maminko, vyměnit zařízení a výzdobu a vůbec. Víím!

Matka Víš, ale neděláš nic... Jako bych viděla tvého otce. Úplně stejná povaha. Když koupil tuhle kavárnu, dokonce ji ani nevymaloval. Kdyby si trošku namáhal hlavu, mohl z ní udělat nóbl podnik, druhého Vévodu bretaňského!

Filip Budeš nám vyprávět historii téhle hospody, mami?

Matka Já jsem si představovala restauraci, něco přívětivého, vybraného... Jenomže k tomu je zapotřebí špetka ctižádosti... Samozřejmě, ctižádosti! Jenže váš otec ani nevěděl, co to znamená... Jeho jediná ctižádost se jmenovala „U dvou šneků“.

Henri Všichni víme, co sis myslela o tátovi, nemusíš to opakovat. A on to taky věděl, řeklas mu to tisíckrát, na všechny možné způsoby. Kdyby neumřel, opakovala bys mu to donekonečna! Ale já jsem na tátů hrdý! Tím líp, jestli se mu podobám!

Betty Já teda rozhodně nechápu, co to má co společnýho s tátou. O něm tady nikdo nemluví. Řeč je o výzdobě a zařízení. A je jasný, že by to chtělo trochu úsilí.

Denis Vaše žena tam není...

Filip Přijdeme pozdě... Co vy na to?!

Betty Já si něco dám, dám si skleničku pastisu. A ty, Jolando? Máme dneska večer oslavu, ne? Nechceš to tady se mnou rozjet?

Jolanda Ne, neblázni, přestaň...

Matka Co kde dělá v tuhle hodinu? Nechci vyzvídat...

Henri Jak to mám vědět? Zeptej se jí, až přijde.

Matka Ty se na mě zlobíš?

Henri Ne, vůbec ne, maminko... /zahřmí/ Nechcete jít na chvíli dovnitř? Zatím vám něco malého připravím, než přijde Arlette. Rychle to tady sklidíme, pojd', Denisi.

Betty No tak a pro nás dvakrát pastis.

Jolanda No ne, já musím být opatrná, mně to strašně rychle stoupne do hlavy.

Přesunou se dovnitř.

Filip Všechno v pořádku, Henri?

Henri No... jo, všechno v pořádku. Proč, co se děje?

Filip Neděje se nic, jen se ptám, jestli je všechno v pořádku, to je všechno...

Henri Zeptáš se „Všechno v pořádku, Henri?“ s takovým výrazem, skoro jako doktor!!...

Filip To je neuvěřitelné! Já se tě mile zeptal, jestli je všechno v pořádku. Nic jsem ti neprovedl!!

Telefon.

Henri Á! No tak, kde jsi?... Víš kolik je hodin?... Cože? A proč?... Hmmmm... A to potřebuješ být u kamarádky, abys přemýšlela, to nemůžeš přemýšlet doma? ... A o čem? O čem chceš přemýšlet? ... Já vůbec nic nechápu, nechápu, co mi to tu vykládáš... Co je to za nápady? A to sis musela vybrat dnešní večer?... Dobrá. Poslyš, Arlette, poslyš, něco ti navrhu: pojd' teď domů. A od zítřka začneš přemýšlet. Dáš si na týden voraz, klidně na dva

týdny, klidně na celý život, co ty na to? Haló!... Mám to brát v klidu. To uvidíš, jak to vezmu v klidu, jdu tam a nasekám ti prdel, to udělám!

Denis No ano, to by na ni mohlo zapůsobit...

Henri To jsou mi věci, jít někam a týden tam o něčem přemýšlet. Přemýšlet o čem? A co já? Co jim teď mám říct, až se mě zeptají, kde je Arlette? Někoho má, vid'?

Denis Néééééé...

Henri Tak co to znamená? Prý nemám pochopení?

Denis ...co tím myslíte...?

Henri Já nevím, nerozumím... Prý pro ni nemám pochopení. Jak tomu rozumíš ty?

Denis Já nevím, asi s ní špatně zacházíte.

Henri Já?! Já že s ní špatně zacházím?!

Denis No ona to říká.

Henri Já s ní zacházím moc dobře!!!... A i kdybych s ní chtěl zacházet špatně, neměl bych na to čas... Pracuju třináct hodin, jím, spím, pak koukám na televizi... To je asi tak všechno co dělám!!...

Denis Ona se vrátí... Jenom potřebuje čas, aby si srovnala myšlenky.

Henri Jó?

Denis To je dobré, občas si zapřemýšlet.

Henri Já teda nevím, jestli je to dobré.

Denis Ale ano, šéfe! Uspořádat si věci, roztřídit je, zvážit pro a proti...

Henri Tomu já říkám hledat hnidy.

Denis To je pravda, vy tomu tak říkáte.

Henri Jakmile začneš o všem dumat, vždycky najdeš něco, co nefunguje. A pak se z toho nevykotááš! Co se říká při slibu manželském?

Denis Budeme si navzájem věrni?

Henri Ne, ne, ne, říká se: „V dobrém i ve zlém“!... Tohle se říká! Nic o tom, že se má přemýšlet. Když je všechno v pořádku, buď spokojený, a když není, buď trpělivý. Takový je život. Ona mě přece zná, ví jaký jsem. Já už se teď těžko změním.

Denis A proč ne?

Henri Jsem jaký jsem. Člověk se nemění, a basta.

Denis S tím já nesouhlasím. Když se rozhodnete...

Henri A dost!

Denis Takže vy nechcete vědět, co si o tom myslím?

Henri Ne. Mám jim upéct kachnu?

Denis Radši připravte rybu. To je rychlejší.

Henri Rybu jsme dojedli.

Denis Aha. Tak tedy kachnu.

Henri odejde. Vejde Jolanda.

Jolanda Mohla bych dostat ještě dvakrát pastis? Jeden pro Betty a jeden pro mě. Je mi hrozná zima, ochladilo se, ne? Betty říkala, že nás pastis zahřeje.

Denis V pastisu se Betty vyzná. Máte dneska narozeniny, ne?

Jolanda Ano, ano... Nevíte, proč se ten pes jmenuje Satchmo?

Denis Protože jedno období zpíval. Než ochrnul. Měl chraplák, tak ho šéf pojmenoval Satchmo. Po svém oblíbeném muzikantovi.

Jolanda Tenhle pes že zpíval?!

Denis Ano. Ale žádnéj známej song, zpíval, co ho napadlo. Ale od chvíle, kdy dostal artrózu, nezpívá už nic. Nějak ho to demoralizovalo. Zčistajasna přestal. Nakonec, to zase tolik nevadí. Pes není od toho, aby zpíval.

Jolanda Ano, ale je od toho, aby běhal kolem domu. Rozplácly na břicho, nic nedělat, takhle celý den... To musí být nesnesitelné.

Denis Nejhorší je, že je to celý den... Protože jinak, ležet na břicho a nic nedělat je docela fajn.

Jolanda Myslíte, že si uvědomuje, že je ochrnutý?

Denis Když chce jít z jednoho místa na druhé, nutně si toho nakonec musí všimnout.

Jolanda K čemu je dobré mít doma ochrnutého psa?

Denis Když nic, tak pro ozdobu.

Jolanda Vidíte, to bych nikdy neřekla.

Vchází Betty.

Betty Já já já!! To byla pitomost říkat mu, že se zakoktal. A navíc ho máma permanentně nasírá s tím kapesníkem v náprsní kapse. To byla chyba, mělo se mu říct, že byl dobrej a basta.

Jolanda Já jsem mu říkala, že byl dobrý.

Betty A vůbec, kdo mohl tušit, že tomu přikládá takovou důležitost.

Jolanda Ale ono je to velmi důležité, Betty. Ty si to patrně neuvědomuješ. Vybrali právě jeho, aby reprezentoval firmu, a přitom je v ní až na čtvrté pozici. Ano, Filip je jenom čtvrtá pozice, Filip, říkáme sice všichni „ředitel“, „ředitel“, ale ne, ve skutečnosti je čtvrtá pozice. Měli jsme před týdnem odjet na dovolenou, plánovali jsme to přes rok, a museli jsme to zrušit. Takže vidíš, že je to důležité. Měli jsme před týdnem odjet na dovolenou, v klidu, tentokrát bez dětí, ale...

Betty Jak se mají děti? Už jsem je dlouho neviděla.

Jolanda Ách, teď zrovna jich mám plné zuby! Michel, to ještě jde, ale Kevin, uf... Jsem z něho vyčerpaná, pořád mi odmlouvá. A víš co mi provedl ve středu?... Zánět středního ucha!

Jdou dovnitř k ostatním.

Matka Filip si nakonec dá rajčatovou šťávu, ano?

Denis Rajčatovou šťávu, dobře.

Matka Budeme ještě dlouho čekat na Arlette? Život je samé čekání... *(k Betty)* To je normální, že ti to takhle čouhá ven ze saka?

Betty Co zas?

Matka Tohle tady... To je tak schválně?

Betty Proč? Není to v pořádku?

Matka Ale jo. Je to teda styl... No a Betty, kdypak ho uvidíme? Toho tvého slavného snoubence?

Betty Jakého snoubence?

Matka Toho mládence, cos mi o něm vykládala.

Betty Já s tebou mluvila o nějakém klukovi?

Denis s rajčatovou šťávou schválně otálí, aby mohl poslouchat.

Matka Ano. Nechceš se o tom bavit? Já bych o něm mluvila ráda. Básnila jsi, jak je ten chlapec výjimečný. Nechci se míchat do tvých avantýr, ale prostě jsem na to dnes odpoledne myslela. Říkala jsem si, že bych tě už ráda s někým viděla. Přece jen je ti třicet. Tak si dělám starosti.

Jolanda Tobě je třicet????????!!

Betty Ano. Před rokem mi bylo dvacet devět, a taky tě to udivilo, Jolando.

Jolanda Opravdu? No ne.

Betty Ale jo. Obě jste říkaly to samý. Matka říkala, že si dělá kvůli mně starosti, protože mi bylo dvacet devět, a ty jsi úplně stejným tónem vykřikla: „Tobě je dvacet devět?????!!!!“

Matka Uvědom si, že já už ve tvém věku vychovávala tři děti.

Jolanda Já taky... dvě...

Betty Ano, já vím, mám zpoždění, neřídím se pravidly, je to zločin, zavřete mě do basy, co vám na to asi tak mám říct?!

Posadí se sama naproti Denisovi.

Matka Já jí nic nevyčítám. Ale jsem její matka. Dělán si kvůli ní starosti, není to normální? (*Dívá se, jak Denis jí*) Mám hlad, když ho vidím...

Henri přichází z kuchyně a pokládá misku před psa.

Henri Hele, to je pro tebe, a nic víc už dneska nedostaneš.

Henri se vrací do kuchyně.

Matka Mmmmmmm... To je dobrota, máš hostinu, vid'? Dobrou chuť, miláčku...

Denis Děkuju.

Betty se rozesměje.

Matka Ohromně vtipné!

Filip Víš co udělám, mami? Zavolám Michaudovi.

Jolanda (*posadí se vedle Betty*) Urazila jsem tě, Betty?

Betty Ne ne, vůbec ne.

Filip (*vytáčí číslo*) Michaudovi můžu důvěřovat, říká věci upřímně. Jestli ho něco zarazilo, určitě mi to poví.

Matka Ale já ti taky řekla všechno upřímně.

Filip Jo, Michaud? Tady je Mesnard, neruším tě?... Hele, díval ses na regionální večerník?... Jo, takže jsi mě viděl?... Cos tomu říkal, pověz mi, dvě věty... Samozřejmě, upřímně...

Jolanda (*k Betty*) Jakou má Michaud ve firmě pozici?

Betty Pětka.

Matka Takže to je pod Filipem...

Betty No jo, to je pod, Filip je čtyřka...

Matka Vždyť to povídám.

Filip Pořád mi skákal do řeči, no právě... Prostě za hvězdu je novinář, no, to je přesně ono... Ano ano, dobře, to jsi říkal, tomu jsem rozuměl... Ano, no tak ven s tím... *Moc* jsem se usmíval?... Jak se člověk může *moc* usmívat?... Tak... Tak dobře, rozumím... No dobře, už tě nechám. Takže v pondělí.

Všichni to slyšeli.

Matka Nevím, jestli jsi udělal dobře, žes mu zavolał. Teď si bude myslet, že ti na jeho názoru bůhvíjak záleží. On má navíc pověst upřímného člověka, tak se dělá zajímavý. Podle mě je *základem* usmívat se.

Filip To jsem mu taky řekl, řekl jsem mu přece: „Jak se člověk může *moc* usmívat?“...

Matka A navíc, podstatné je v každém případě to, co si myslí lidé *nad tebou*. To oni tě posuzují, nebo ne? Nemůžeš zavolat svému šéfovi?

Filip Ale ne, to přece nejde! Kvůli tomu ho nemůžu obtěžovat... V krajním případě můžu zavolat Benitovi.

Jolanda Ano. Ten je ve firmě číslo tři.

Filip Co ty myslíš?

Jolanda Ano, proč ne?

Filip Ptal jsem se Betty.

Jolanda Promiň.

Matka Teď zrovna si nemůžu vzpomenout, znám já toho Benita?

Betty Benito je kretén. Mimochodem, Filipe, musím ti, vyprávět...

Filip (*matce*) Znáš. To je Mazzolini...

Matka Aha.

Filip V práci mu přezdíváme Benito Chápeš? Benito Mazzolini...

Jolanda Ahá, tak proto?...

Matka On má takové sklony?

Filip Je to totální svině. Jak ten se chová k zaměstnancům, to si nedokážeš ani představit!... A nikdo si na něj pochopitelně nic nedovolí, všichni tak akorát remcají po chodbách, ale před ním všichni zavrou hubu a srazí podpatky.

Betty A právě já jsem ji dnes odpoledne nezavřela.

Filip Prosím?

Henri se vynoří z kuchyně.

Henri Právě telefonovala Arlette, nebude tu dřív než za čtvrt hodiny, spíš později. Tak běžte napřed, já tu na ni počkám.

Filip (*k Betty*) Dneska odpoledne v kanceláři?

Betty Jo. Byla jsem unavená. A už jsem neměla náladu nechat si srát na hlavu. Přišel a začal na mě štěkat jako obvykle. Bylo to silnější než já, dostala jsem vztek a najednou se slyším, jak říkám: „Ředitel nebo ne, nemáte právo takhle jednat s lidmi! Mluvte se mnou zdvořile!“ Zkrátka jsem si to nenechala líbit! A můžu ti říct, že ho to dost udivilo.

Filip Tohle jsi mu řekla? To je mi fakt líto, že jsem u toho nebyl...

Henri *Takže*, právě telefonovala Arlette...

Matka Ale ne?

Henri Zapomněla na čas, je u kamarádky. Čili, dorazí tak.... Za čtvrt hodiny, za dvacet minut, nevím přesně. Běžte napřed, my vás dohoníme.

Matka Ví, že tu na ni čekáme už půl hodiny? Řekls jí to?

Henri Jistě mami, o ničem jiném jsem s ní nemluvil.

Jolanda Nejsou náhodou někde otevřené dveře?

Filip Je tu tak akorát, Jojo.

Matka Já umírám hlady.

Henri Vidiš, to je právě ono, běžte už. Dáte se aspoň do jídla a já budu klidnější!

Filip Není něco v pořádku, Riri, nějaký problém?

Henri Žádný problém, jenom mi přestaň říkat Riri. Už tě o to žádám přes třicet let! To děláš schválně, abys mě naštvál nebo co?!

Filip Dobrá, dobrá, jen mi to vyklouzlo...

Henri Říkám ti snad já Fifi? Říkám ti Fifi?!

Filip Vypadáš dost vyřízeně, na to, že nemáš žádný problém!

Matka Tak pomalu půjdeme, nebudete se přece hádat, vy dva. A vůbec, Jojo má dneska narozeniny!

Filip Nemám sebemenší chuť se hádat. Betty... Nenechala ses moc unést? Nebyla jsi moc hrubá?

Betty Kdy?

Filip No tam v kanceláři.

Betty Ne, nijak zvlášť.

Filip No ne, já jenom, že umíš být dost ostrá.

Betty Nijak zvlášť.

Denis Betty? Můžu s tebou na chvíličku mluvit?

Betty Ano. Co je?

Denis Já jsem samozřejmě slyšel, co říkala tvá matka o tvém... „snoubenci“... A hodně to na mě zapůsobilo.

Betty Fakt?... A co na tebe tak zapůsobilo?

Denis Já jsem neměl tušení, že pro tebe tolik znamenám. Nějak to se mnou pohnulo.

Betty Ano? Promiň, ale já jsem nemluvila o tobě.

Denis Ne?

Betty Ano.

Denis Aha, dobře. Tak to jsem byl teďka asi trochu směšný.

Betty Proč směšný?... Spletl ses.

Denis Znáám ho?

Betty Určitě sis ho všimnul.

Denis Takže s ním chodíš.

Henri (*k Betty*) Tak co tady ještě děláš? Řeknete, že jdete, a nakonec nejdete?

Betty Sakra, co je s tebou dneska večer, Henri?!

Henri (*Denisovi*) A ty, ty si klidně vypadneš a barpultu se ani nedotkneš?

Denis Já ho utřel, šéfe, ale mezitím tady byl provoz, váš bratr, vaše švagrová, vaše matka, a to zanechalo stopy.

Henri V tom případě ho utři znovu, ať ráno zákazníci nemusejí koukat na zaprasený pult. Zákazníkovi je fuk, že jsi ho před hodinou utíral... Zákazník vidí ublemcanou desku a už sem nikdy nepřijde! Máš dojem, že máme tolik zákazníků? Jakmile se objeví něco, díky čemu se tenhle člověk může zašít, hned chytí příležitost za pačesy!

Denis Jdu na to. Nemusíte se hned rozčilovat.

Henri Máš tady bezvadnou zašívánu.

Denis O tom by se dalo diskutovat.

Henri Chceš o tom diskutovat?

Denis Ne ne... Ne, to je dobrý, šéfe...

Henri zmizí.

Betty Začíná bláznit...

Denis Ne, nezačíná bláznit, jenom není ve své kůži, to je všechno.

Betty ...Opravdu...?

Denis Dozvěděl se špatnou novinu.

Betty ... Opravdu...?

Denis Dozvěděl se něco, co ho... Co ho dost rozhodilo.

Betty O čem? No tak, dělej, je to můj bratr, dělej!!!

Denis Arlette od něj odešla, odešla na týden. Aby o tom „přemýšlela“, jak říkala.

Betty To není možné... Do prčic! Ale proč?

Denis Nemám tušení.

Betty Pověz mi, co víš, já už si nějak poradím.

Denis Říkala, že pro ni nemá pochopení, tak zhruba...

Jolanda se chystá k odchodu, za ní Filip s matkou.

Filip Dobře vědí, že jim necháme nejmíň dva tácy, tak se snad nezblázní, když budeme mít dvacet minut zpoždění.

Matka No tak, Betty!... Čekáme jenom na tebe.

Betty Já zůstávám tady.

Filip Ty zůstáváš tady?

Betty Ano, zůstanu chvíli s Henrim.

Filip Ale, a proč?

Betty Má problém.

Matka Co je, co se děje?

Betty Nic.

Filip Nevykládej, co se děje?

Matka Arlette!

Betty Ale... Arlette ho nechala.

Denis Odešla jenom na týden, aby si všechno promyslela.

Matka A vy jste se to dověděl jak?

Denis Volala před deseti minutami. A já byl zrovna u toho.

Matka A je to tady!

Filip Na týden... To není taková tragédie.

Matka Bohužel, musím to říct, ale je to tady. Tyhle věci se totiž stávají právě jemu.

Jolanda Nejstrašnější je to pro děti... Ještě že žádné nemají.

Filip Takže. Co podnikneme? Musíme se rozhodnout. Mám zrušit tu rezervaci? Drahousku, jsou to tvoje narozeniny. Co ty bys ráda? Mně je to jedno, já tam jím docela často, v té restauraci. Čili je to na tobě. Je to tvůj večer, rozhodnutí je na tobě. Uvědom si, že maminka je už hodně hladová a že už máme pěkné zpoždění. Ale úplně klidně můžeme tu rezervaci zrušit. Co by ti udělalo největší radost?

Denis Já tedy mám dojem, že by Henri nejradši zůstal chvíli sám.

Henri se objeví.

Henri Jak dlouho ještě hodláte diskutovat? Co je vám, proč na mě všichni tak zíráte?

Tma.

2. dějství

Denis přináší opatrně dort. Zpívá se Hodně štěstí, milá Jojo!

Filip (*Jolandě*) Tááák! Do toho! Sfoukni je!!!

Jolanda sfoukne svíčky. Všichni tleskají. Denis jde rozsvítit a začne znovu opravovat juke box.

Betty Tak už konečně můžeme otevřít to šampaňské, rotmistře?

Filip Hele, Betty, já jsem nezakazoval, abys ho otevřela, jen jsem tě prosil, abys počkala, až Jojo sfoukne svíčky. To má přece logiku, ne?

Jolanda Škoda, že není hudba... *(Denisovi)* Pořád to nefunguje?

Denis Ale už asi vím, čím to je.

Filip Skleničku, Henri... Henri!... Kde máš skleničku, pojď se napít! No tak... To ti neublíží, naopak!

Matka Dej se trochu dohromady, udělej mi tu radost. Neber věci tak tragicky. Nebudeš se přece hryzat tou záležitostí celý večer. Ne že bys měl úplně extra jednoduchou povahu, to ne. Asi toho už taky měla dost, tak si udělala na týden prázdniny. To jí udělá dobře, trochu si oddychne. Žena musí volně dýchat, víš?

Filip Hele ten Benito, ten měl ale náladu, když jsem mu před chvílí volal...

Jolanda Nezapomněl jsi, že se máš znovu ozvat, vid'?

Filip Jistě. Ale až za půl hodiny... *(k Betty)* Dost suše odsekl „ted' nemám čas“.

Betty On Benito nikdy není dvakrát příjemný.

Filip Jo já vím, ale tentokrát byl mimořádně nepříjemný... A to mi dělá starost. V tuhle chvíli jsem měl být na dovolené –

Jolanda Ano, měli jsme být na dovolené!

Filip - a ted' mám všeho po krk!

Henri Měl jsem dnes v noci legrační sen: všichni jsme byli tady, kolem tohoto stolu, a já jsem měl v ruce obrovskou rybu. A tou rybou jsem mlátil maminku po hlavě.

Matka Rybou?

Henri Ano.

Matka To je vynikající, to znamená peníze. Čeká tě hromada peněz.

Henri Fakt?

Jolanda Můžu začít rozbalovat dárky?

Matka Ale no jistě, od toho tady jsou! Počkej, počkej, rozbal si nejdřív tenhle, ten malý. To je dárek ode mě. A pak hned tamten, ten je od Henriho a Arlette. Ale pochopíš to, až je rozbalíš oba.

Jolanda Co je to?

Filip Přece vidíš, co to je, drahoušku.

Jolanda Pejsek na fotografii.

Betty Ty sbíráš fotky psů?

Jolanda Právě že vůbec ne. A tady... To je poukázka na štěně z chovné stanice. Aha. Vy jste mi darovali psa.

Matka To je on, ten na té fotce. Jmenuje se Dudínek, ale protože je ještě úplně malý, můžeš mu klidně změnit jméno. Chápeš, ještě si na ně nezvykl. Je to kluk, takže mezi námi, budeš s ním mít tisíckrát míň starostí než s fenkou. Rozumíš, co tím myslím.

Jolanda Děkuju mockrát, maminko. Co jsem to chtěla říct... Jak se o něj pečuje?

Betty Každé ráno zalévat.

Filip Tváříš se tak zaraženě... Nemáš z něj radost?

Matka Je překvapená.

Jolanda Jsem překvapená.

Matka Víš, Jojo... Mám se psy obrovské zkušenosti. Vždycky jsem měla psy. Skutečně překvapená budeš, až pochopíš, co to je mít psa. Pes tě nikdy nezradí.

Henri To je pravda. To je bohužel pravda.

Matka Možná to zní hloupě, ale nikdo mě neměl tak rád, tedy nikdo mi tak nerozuměl jako Fredy. A když před osmnácti lety umřel, co jsem udělala?

Denis Hned jste si koupila dalšího psa.

Matka Co jsem udělala?

Rodina Přestěhovala se.

Matka Tak tak!!

Denis Co se všechno člověk nedozví.

Jolanda Vypadá skoro jako Henriho pes.

Matka Vždyť je to stejná rasa. Co jsem měla Fredyho, vždycky pořizuju stejnou rasu.

Henri Toho mýho mi taky darovala máma. Toho, co už nemůže chodit.

Matka Jediný problém s těmihle psy je ten, že se jim najednou začne bortit kostra.

Henri Ale vůbec si nestěžuje. Satchmo má pořád dobrou náladu.

Jolanda A ten váš taky ochrnul?

Matka Jistě.

Jolanda zadržuje pláč.

Matka Ještě jsou tu další dárky, Jojo.

Henri To je vodítko.

Jolanda (*pořád se slzami v očích*) Ano, vidím...

Henri Ty cvočky jsou postříbřené.

Jolanda To je milé.

Filip A tohle je ode mě.

Matka Ááách!!!

Filip Prosím tě nebreč, to už je přecitlivělost.

Jolanda Omlouvám se, moc jsem toho vypila, nejsem zvyklá. Ještě jedno vodítko?

Filip Ne, to je na krk, drahoušku.

Jolanda Ale není to pro psa příliš luxusní?

Filip To není pro psa, to je pro tebe.

Jolanda Ááách!!! Děkuju, děkuju, miláčku. Hned si ho vezmu. Sluší mi?

Betty Báječně. Nechceš zaštekát – jen tak na zkoušku?

Matka Betty dej pokoj! Ona je hloupá. Je moc krásný. Vypadá ušlechtilé.

Filip Všechno nejlepší k narozeninám, drahoušku.

Matka Filip je tak milý... (*Jolandě*) Máš štěstí, že máš tak pozorného manžela.

Henri Stačí mít peníze, v tom to je. Táta peníze neměl, tak co sis představovala? Že ti bude kupovat diamanty na dluh? Když má chlap peníze, to pak snadno dělá pozorného manžela!

Matka Tak dost! Henri, o co ti jde? Kdo tady mluvil o tvém otci? Já moc dobře chápu, že nejsi ve své kůži, ale já za to přece nemůžu. Tak se ovládej.

Henri Já jsem úplně klidný. Říkám vám to poněkolkáté, ale vy jste tu chtěli zůstat.

Matka Přece tě tu nenecháme samotného! Myslíš, že bychom nešli raději do restaurace, jak bylo naplánováno?

Filip Já bych teď rád pozvedl číši k pětatřicetinám Jojo, pokud vám to nevadí. No tak, připijeme si, Henri, vem si skleničku!

Jolanda A támhle pánovi nenabídneme, aby se s námi napil?

Filip Ano ano, proč ne, nalijeme skleničku pánovi.

Denis Děkuji, paní Mesnardová.

Jolanda Není zač.

Filip Není zač. Takže pozvedám číši k Jojo... Teď nevím, jak jsem to chtěl říct... Pozvedám číši k Jojo, matce mých dětí, která je po mém boku už patnáct let... Aniž by si kdy stěžovala

...

Denis Blahopřeju, paní Mesnardová.

Filip Ještě jsem neskončil... No, nakonec, to je fuk, už je stejně pozdě. Úplně jste mě popletli, už to nedám dohromady. A tak všechno nejlepší k narozeninám, drahoušku. *(K Betty)* Ty už jsi samozřejmě svou skleničku vyžahla. Ty nemůžeš počkat na ostatní...

Betty Filip a jeho pravidla, jak se co má! To nám všem chybělo.

Jolanda Na kolik kousků mám rozkrájet ten dort?

Matka Označ si, kudy budeš krájet.

Filip Na pět kousků.

Jolanda Jeden dva tři čtyři pět... A tady pán si s námi nedá?

Filip Dobře, tak šest. A je tohle vůbec dort?

Matka Označ si, kudy budeš krájet.

Matka A co ty, Betty, jaký ty máš pro Jojo dárek?

Betty...

Matka No, jenom tě škádlím...

Filip Přece si nemyslíš, že by Betty kupovala dárky jako všichni ostatní. To je přece banální... To není dost jedinečné!

Betty Co to do tebe vjelo, Filipe? Už přes hodinu ke mně máš neustále nějaký připomínky.

Filip Ty se nemůžeš zastavit v knihkupectví a koupit knížku za pitomých třicet franků? Víš, že Jojo má narozeniny, to nemůžeš pro jednou udělat gesto dobré vůle? Něco takového je patrně nad tvé síly!

Betty Dárky v přesně načasovanou dobu!

Matka Lepší něco než nic.

Betty Jistě, a navíc je to děsně praktický. Podle tebe je možný na lidi zvyška kašlat celý rok, přímo na ně srát, stačí jednou za rok předvést malý výstup láskyplné pozornosti a máš to v kabeli!

Matka Tak ale Betty! Víím, co si o tom všem myslíš, ale...!

Filip Nedělat vůbec nic, to je ještě praktičtější.

Jolanda Já mám ze všech těch dáreků velikou radost.

Betty Z toho psa, například, z toho máš taky radost?

Jolanda Ne, ze psa ne. Ale jinak obecně ano.

Filip To je od tebe hezké, Jojo. Děkuju, to je od tebe velmi laskavé...

Matka Nech toho, Filipe, no tak... Tolik se zase nestalo...

Jolanda Něco jsem provedla?

Juke box se najednou rozehraje. Denis se obrátí spokojeně k Jojo.

Jolanda (Filipovi) Nepůjdeš tancovat?

Filip To opravdu ne.

Jolanda Prosím tě! Jeden tanec...

Filip Ne, jsem unavený.

Jolanda Henri... Nechceš si zatancovat?

Henri Promiň, ale fakt nemám náladu tancovat rock'n roll.

Denis přistoupí k Jojo a vyzve ji k tanci.

Denis Paní Mesnardová...

Tančí.

Henri To není muzika pro mě, tohle...

Filip Co?

Henri Pro mě tohle není muzika!!!

Matka se zvedne a odchází na toaletu, dává najevo, že hudba je moc hlasitá. Po chvíli hudba dohraje.

Jolanda Děkuju, Denisi. Takhle dobře jsem si už dlouho nezatančila!

Filip Ano?

Jolanda (k Betty) Dobře tancuje, Denis... (Denisovi) Tančíte báječně!

Denis Nikdy jsem se to neučil, tančím podle svého... Improvizace...

Jolanda Bylo to moc příjemné, díky.

Denis To byl můj malý dárek k narozeninám, paní Mesnardová... Přála byste si ještě jeden?

Filip Ne, ne, stačí, prosím. Takhle to úplně stačí.

Denis Je mi líto... Pán rozkázal.

Vzadu je slyšet rámus.

Matka (mimo scénu) Áááááááááááááááá!!!!!!!

Všichni vyskočí a odběhnou. Betty se vrací jako první.

Denis Stalo se jí něco?

Betty Nic, bude mít velkou modřinu, jenom se strašně vyděsila... Zrovna řve na Henriho, že nevyměnil žárovku. Pokaždý to schytá on. Chudák Henri.

Denis Betty, ale upřímně, ty si taky myslíš, že schodiště je špatně osvětlené?

Betty Já?

Denis Ano.

Betty ... Ne.

Denis Tak proč říkáš, že to pokaždé schytá on?

Betty O co ti jde?

Denis Pokaždé to schytá i od tebe.

Betty Zase přeháníš!

Denis Hele, není to přece jenom ten chlápek z autoškoly?

Betty Kdo?...

Denis No ten tvůj prima kluk, tvůj „snoubenec“...

Betty Aha!... Můj snoubenec... Já jsem nějak zapoměla. Ne, není to ten chlápek z autoškoly.

Denis Tak kdo to je? Někdo ze čtvrti?

Betty Přesně tak.

Vtrhne Filip.

Filip Takže, vy tam!!! Jelikož můj bratr je neschopný vyvinout sebemenší iniciativu a dát vám jasný pokyn, udělám to místo něj: Zítra hned ráno půjdete koupit stowattovou žárovku, aby to schodiště bylo dostatečně osvětlené!!! Tak! Rozuměl jste??

Betty Můj bratr je dnes večer velmi srdečný, že?

Denis Ano, skoro by mu člověk rád vyhověl.

Betty A ty si mě umíš představit s tím chlápkiem z autoškoly...?

Denis ...Lékárník?...

Betty ...Ty si mě umíš představit s lékárníkem?...

Denis Já nevím, já hádám.

Betty Proč tě to vůbec zajímá?

Denis Jen tak, pro nic za nic... Ze zvědavosti.

Betty Jo ták...

Pustí Jukebox a tančí.

Henri Chtěla by sklenici vody...

Henri odejde, po chvíli se vrátí.

Betty Už je to v pořádku?

Henri Jo, už se sebrala.

Betty Ptám se na tebe.

Henri To je přece každému jedno, co já...

Denis Šéfe, nebud'te tak poraženecký, nemůžete vědět, co se ještě přihodí. Jak to vlastně dopadne.

Henri Víš co, běž, dodělám to tady sám.

Denis Ale ne, klidně zůstanu, mně to nevadí, stejně nemám večer nic na práci.

Betty jde za matkou.

Henri Věřil jsem, že se vrátí... V jednu chvíli jsem si říkal – to není možné, ona si uvědomí, že to takhle nejde, že už jsme na sebe moc zvyklí, že mě nemůže jen tak odhodit, po patnácti letech... Jsem úplně pitomec. Pořád věřím na pohádky.

Denis Proč za ní nejdete vy sám?

Henri Kam? K její kamarádce? To tak! A proč?

Denis Promluvil byste s ní, co já vím...

Henri Ne, ne, ne, ne, ne. Ona odešla, ona ať se vrátí. To si mám snad před ní kleknout? Ty máš štěstí, ani nevíš. Ženu nemáš, rodinu nemáš, nikoho, kdo by ti co vyčítal jak je den dlouhý. Prostě klikař.

Denis Nikoho, kdo by mi co vyčítal jak je den dlouhý, no – tak daleko bych nezacházel, šéfe...

Henri Co mám dělat?

Denis Nikdo po vás nechce, abyste se plazil po kolenou. Prostě tam zajděte a řekněte, že vám chybí. Vyříkáte si to mezi sebou, z očí do očí, chápete?

Henri Myslíš?

Denis Než abyste se užíral tady v koutě. Počkejte, já vám něco přečtu. Tady je totiž taková věta, která je přesně o tom.

Henri Ne, ne, ne, to si čti někomu jinému. Garantuji ti, že teď nemám náladu na čtení.

Denis Vy nikdy nemáte náladu na čtení.

Henri Jo, a teď o to míš.

Vchází Betty. Henri jde za pult a nalije si. Pozoruje svého psa.

Henri Tobě je všechno fuk. Ty si chrníš, vid'?' Nebude mě chtít vidět. Jestli odešla, znamená to, že už mě nechce vidět.

Denis To bych neřekl. Zeptáme se na názor ženy. Betty, co ty myslíš? Kdybys najednou někoho zničehonic opustila, nedojalo by tě, kdyby za tebou přišel a omluvil se? Kdyby ti dal pocítit, že mu na tobě záleží a že tě nechce ztratit? Nepohnulo by to s tebou?

Betty nespouští Denise z očí.

Betty Asi ano. Možná jo.

Henri Ale já se nechci omlouvat! Tohle dělal otec celý svůj život. Furt se jenom omlouval, byl nesmírně hodnej, a všichni víme, jak to dopadlo!

Denis Jak?

Henri Opustila ho.

Betty A s tebou to dopadne jak? Tvoje žena je Arlette. Není to máma. Arlette chce, abys na ní byl hodnej, ona to má ráda.

Vrací se Filip s Jolandou, podpírají matku.

Matka Dobrý, dobrý. Už je to dobrý, jenom jsem se polekala. Nemohla jsem popadnout dech, to mě vyplašilo.

Filip Ano, polekala ses. A to je všechno.

Jolanda My ostatně taky. Když jsem vás uviděla zhroucenou pod schodištěm... Dala bych si skleničku něčeho ostřejšího.

Filip Drahoušku, opatrně s tím pitím.

Jolanda „Opatrně s tím pitím“, jako bych byla nějaká notorička.

Filip Myslím, že už jsi toho vypila dost.

Jolanda Mám narozeniny, tak piju a tancuju... Kdy jsem naposledy něco pila nebo tancovala?

Filip Nevím, nepamatuji se.

Jolanda No a já taky ne, tak vidíš!!!

Filip A jak to souvisí? O to tady nejde, já mluvím o dnešním večeru!

Betty Vůbec ho neposlouchej, Jolano. Pojd', já ti něco naliju.

Filip Výborně! Tohle bylo přesně potřeba. Bezva.

Betty Má narozeniny...

Filip To tady skutečně nikdo nevěděl, že má narozeniny! Ale kvůli tomu snad nemusí tančit nahá na stole!

Matka Filipe, miláčku, nezapomněl jsi, že máš telefonovat?

Filip Neboj, nezapomněl, na nic jiného nemyslím. Za deset minut...

Jolanda Přece nejsem blázen! Tady někde musí být otevřené dveře! Fouká mi na krk studený vzduch. Je tady průvan.

Henri Tak teda jo, já tam jdu! Mami, na chvilku si odskočím, hned jsem zpátky. Klidně sed'te dál. Denisi, postaráš se o všechno? Vkládám do tebe důvěru.

Denis Bez problémů.

Matka Co se děje? Kam běžíš?

Henri Jdu se projít...

Matka Jdeš se projít? Teď, uprostřed noci?

Henri Mám chuť trochu se vyvětrat.

Matka Tak to ti pěkně děkujeme!... To je od tebe vůči nám velice zdvořilé.

Henri Jdu za Arlette.

Matka Skutečně? A proč?

Henri Abych si s ní promluvil.

Matka To je směšný nápad.

Henri Cože?

Matka Co jí chceš uprostřed noci vykládat?

Henri Co jí chci vykládat... To nevím. Prostě s ní promluví. Nebudu se užírat tady v koutě.

Matka No ano. Je to konec konců otázka charakteru. Já bych něco takového udělat nemohla.

Betty Proč?

Matka Protože bych měla dojem, že se ponižuju.

Betty Tak? Já bych ten dojem neměla.

Filip Hele mami, ať si dělá, co chce. Jestli má chuť tam jít...

Matka Tos mu poradila ty?

Betty Ne, já ne.

Denis To já, madam.

Matka Tak to mi dovolte, abych vám sdělila, že se nemáte čím chlubit.

Betty Mami!

Matka Víš, jak to tam bude probíhat? To ti můžu rovnou vylíčit, jestli chceš. Je to jasné jako voda ve studánce: bude to probíhat přesně opačně, než si představujete. Ona ho prostě a jednoduše pošle do háje! Za prvé – jestliže odešla, pak jistě ne proto, aby mu o tři hodiny později padla do náruče. A za druhé, žebrat v lásce, to nikdy nikoho nedojme! To akorát naštvě.

Filip V tomhle případě bohužel naplatí, jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá!

Matka Pochopitelně.

Jolanda Ano, to bohužel neplatí.

Betty Copak ty víš, proč odešla? Nevíš! Tak jak si můžeš být tak jistá?

Matka Neznám sice přesný důvod, ale dovedu si to představit. Já jsem Henriho přivedla na svět, takže znám jeho povahu. A vím, že člověk musí mít kolosální trpělivost, aby to s ním vydržel.

Filip Ty znáš ten důvod?

Betty Už mě nebaví pořád to probírat. Ne, neznám důvod. Hotovo.

Matka U Henriho nic neprobíhá normálně. Člověk se nemění, s tím se nedá nic dělat. Je to stejné od chvíle, kdy se narodil. Když to nebyly problémy se zdravím, bylo to něco jiného. Člověk mu musel být za zadkem celý den... Pozdě začal chodit, pozdě začal mluvit, no prostě pozdě začal se vším.

Jolanda Ach ano, s Kevinem je to stejné. Je pomalý, pořád nemocný.

Matka No jistě! Od začátku poznáte, jaké vaše dítě bude. Henrimu nebyl ještě ani týden, vzpomínám si na to jako dnes, moje matka přistoupila k postýlce, dlouze se na něj zadívala, a pak pravila: „S tímhle prckem budeš mít starosti.“ Vidíte: a to mu nebyl ani týden!

Betty *(ironicky)* ... „Zatímco Filip!“...

Matka Přesně tak!

Filip Ne, mami, prosím tě přestaň. Nezačínej s tím zase.

Matka Nerozčilujte mě! Nemůžu se ubránit srovnání! Porodila jsem dva syny, vychovala jsem je úplně stejně, a jsou jako den a noc.

Betty Ano, my to víme, maminko, všichni to vědí. Shodou nevysvětlitelných náhod je Filip báječný a Henri idiot. To není tak těžké si zapamatovat.

Denis *(stranou k Betty)* A ty?

Betty Co?

Denis A ty jsi co?

Betty Já?... Já jsem holka.

Jolanda Jak dlouho se znáte?

Betty My?

Jolanda No že ti tyká.

Betty Aha.

Jolanda Takže se znáte.

Betty Ano.

Jolanda Dobře tancuje rock'n roll.

Matka Nevím, co to se mnou je, ale mám pocit, že ta kachna mi nějak nesedla.

Jolanda Ten pes vypadá úplně mrtvě... Když pomyslím, že budu mít stejného, je to příšerné.

Filip A přesně proto jsem tě žádal, abys tolik nepila!

Jolanda Ale já jsem toho vůbec tolik nevypila, dej už pokoj! Měla jsem pět skleniček! Mám snad právo říct, že vypadá mrtvě, když se vůbec nehýbá!

Filip Nikdy se nehýbá!

Jolanda Ano, ale teď spí! Vypadá ještě mrtvější!

Filip Tak dobrá! Musíš to opakovat pořád dokola?!

Jolanda Když pomyslím, že budu mít stejného, je to příšerné, a basta! A kromě toho, když ty se vracíš každé úterý ve tři hodiny ráno, taky ti nic nevyčítám!

Filip Omluv nás, mami. Jojo, vůbec nechápu, jak pes souvisí s úterkem. Začínáš žvanit blbosti, když dovolíš.

Jolanda Pes souvisí s úterkem tak, že já mám právo se jednou za čas napít, a ty že bys na mě mohl být hodnější. Měla jsem teď mít hezkou dovolenou a místo toho mám na krku psa.

Filip Pojd' sem... Pojd' sem, drahoušku... Půjdeme na vzduch... Trochu se projdeme na čerstvém vzduchu, to nám udělá dobře.

Matka Ten Filip je tak milý!

Betty Nó... Zrovna jsem to měla na jazyku, úplně jsi mi to vzala z pusy.

Matka Jak jsem měla vědět, že nesnáší psy? Ty by sis ho nevzala?

Betty Ne, ne, to je dobrý. Díky.

Matka se zadívá na Denise.

Denis Spíš ne, bohužel.

Matka Ještě se zeptám Henriho. Henri má zvířata rád. (*Podívá se na hodinky.*) Filip má nejvyšší čas, ne? Měl by už telefonovat. Ta věc mu vážně dělá starosti, doufám, že ho ten chlápek, ten „Benito“, uklidní. Zdál se mi trochu malomyslný. Moje matka říkala „veselá mysl, půl zdraví“, a měla pravdu. Když si děláš kvůli něčemu nervy, musíš se odreagovat. A často na tom, kdo ti první přijde pod ruku. V takovém případě je lepší jít z cesty. Filip si dělá nervy, protože cítí zodpovědnost za celou firmu.

Betty Víš, co ti řeknu, mami? Filip vyvádí kvůli dvěma ubohejm minutám v podělaným regionálním vysílání, to je keců kolem dokola! A ještě se třese, jestli se to Benitovi líbilo, takovému buzerantovi!!!

Matka Jak můžeš být tak sprostá, Betty? Když tě poslouchám, nechce se mi věřit, že jsem tě vychovala já. To se neumíš vyjadřovat jinak?! Myslíš, že to zní pěkně, z úst ženy?

Betty Mně je ukradený, jestli to zní nebo nezní „pěkně“!

Matka To děláš chybu! Je to pohoršující a nikomu se to nemůže líbit, takové vyjadřování. Ať chceš nebo ne, jsi žena. A žena nemůže mluvit takhle hrubě. A to jsem si nevymyslela já. To není ženské, to je ohavné!

Denis Já, kdybyste dovolila, tak bych...

Matka Vás jsem se na nic neptala. Nevidíte, že se bavím se svou dcerou?

Denis Promiňte.

Betty Jsou věci, které mi připadají mnohem víc pohoršující než můj slovník, maminko.

Matka Co tím chceš říct?

Betty Chci tím říct, že člověk může být neuvěřitelně sprostý, aniž by řekl jediné sprosté slovo.

Matka Co mi to tu vykládáš?

Betty Celý večer se zabýváš pitomostma, které trápí Filipa, zatímco se Henri hryže v koutě... To bys nazvala jak? Jemnocit? Slušnost?

Matka No dovol?

Betty Filip sem, Filip tam! Nejspíš je báječný, ten tvůj Filip, ale to mu zdá se nebrání v tom, aby zacházel s vlastní ženou jako s podělanou rohožkou! Já jsem podle tebe sprostá? Tak podle mě je sprost'ák on! Je ti to jasný? V tomhle se asi neshodneme! A jednat s Denisem jako se psem, což jsi právě před chvílkou udělala, to není sprostý? Teda říkám „jako se psem“, ale to jsem se pletla, protože v naší rodině se se psy zachází mnohem líp!

Matka No teda řeknu ti, to jsem netušila, že jsem v tvých očích taková zrůda... *(rozplácí se)*

Betty Ale ne, promiň, neplač, to já jsem zrůda...

V tom vejde Jolanda, zamíří přímo k matce a se zaťatým výrazem začne recitovat:

Jolanda Takže: já se omlouvám, promiňte, že jsem vás ranila. Tak. *(Jde se posadit)*

Matka Ne, neranila jsi mě, Jojo. Já myslela, že máš ráda zvířátka, mýlila jsem se, to já se omlouvám.

Jolanda Nikdy jsem neřekla, že nemám ráda zvířata. Ale tenhle pes, ten mě trochu vyvedl z míry.

Matka To nic, to nic...

Jolanda Dobře...

Matka Kde je Filip, co dělá?

Jolanda Telefonuje.

Matka V autě?

Jolanda Ano.

Matka Aha... To je dobré.

Jolanda ... Ano...

Matka Stejně to je praktické, ty mobilní telefony, když musí pořád telefonovat.

Jolanda Ne, nemusí, on prostě zbožňuje telefonování, to je všechno.

Vtrhne Filip.

Filip Poslouchej, cos mi to tu před chvílkou vyprávěla, Jolando?!?... Teda Betty?!? Co? Cos mi to tady vyprávěla za pohádky?

Betty Nejsi trochu na hlavu? Co má znamenat ten tvůj vražedný výraz? A vůbec, o čem to mluvíš?

Filip Když jsem se tě ptal, jestli ses nenechala unést, pokud jde o Mazzoliniho! Cos mi odpověděla?!

Betty Uvědomuješ si vůbec, jak se celou dobu chováš?

Filip Byl úplně bez sebe! Já mu volám, jako naivní jelimánek, abych se zeptal, co si myslí o tom vysílání, a zvedne to rozzuřený šílenec! Považuje tvoje jednání za nepřijatelné!

Betty Není zvyklý na to, aby ho někdo odkázal do patřičných mezí. Asi to nestrávil.

Objeví se Henri.

Henri Nechtěla se mnou mluvit. Navíc jsem probudil celej barák.

Matka No tak? Co jsem říkala?

Henri To jste mi skutečně poradili... úžasně, oba dva.

Matka A to vysílání, co si o něm myslí?

Filip Copak já vím, měli jsem jediné téma rozhovoru, a to Betty!! Událostí dne není vysílání v televizi, nýbrž výbuch tady naší slečny!! Mimochodem, upozorňuju tě, že nemáš daleko od vyhazovu.

Matka Vážně ji chce propustit?

Filip A divíš se?

Matka To není možné.

Filip Rozhodně jí neudělí medaili.

Matka Takže o vysílání ani slovo?

Filip Ne. Ani slovíčko. *(Jolandě)* Co?? Co chceš?

Jolanda Sedíš mi na mém šálu!!!... Mně je zima. Je tady strašný průvan.

Betty Filipe, já doopravdy nechápu, že to bereš takhle. Vždycky jsme byli zajedno, tisíckrát jsme probírali, že Benito je hajzl, kterej buzeruje lidi, jak je den dlouhej! Tys o tom vždycky začínal! Nesnášíš toho chlapa, a tvrdil jsi, že čekáš, až mu to někdo vytmaví. Nebo se mi to jen zdálo!?

Matka Ano, to je pravda. Jenže ty jsi, Betty, očividně zašla příliš daleko. Takže jsi ublížila bratrovi, který tě konec konců do firmy doporučil.

Filip To je jí to úplně jedno. Je mnohem pohodlnější dělat blbosti a kašlat na následky. Řeknu ti jedno, Betty: do tvých osmnácti to bylo zábavný, to, že jsi nikdy nedržela jazyk za zuby a byla šaškem rodiny. Teď už to začíná být únavný, to ti garantuju. Nevím, jestli tě někdo informoval, ale ve třiceti už jsi oficiálně dospělá. Nikoliv nezodpovědná osoba, která se pustí do všeho, co se jí mihne hlavou. Nemohlas dřív myslet než žvanit?

Betty Já byla přesvědčená, že ti to udělá radost. Říkala jsem si: “ Tohle až budu vyprávět Filipovi, ten bude skákat do stropu radostí...” Vidiš, parádně jsem se sekla.

Filip Ty jsi čekala, že budu skákat radostí, protože jsi nadávala Mazzolinimu?

Betty Nadávala?

Filip To mě asi špatně mě znáš.

Betty Ano, asi ano.

Matka Betty, proč musíš být takhle paličatá? Udělala jsi hloupost! Aspoň to pro jednu uznej! Hrála sis na zajímavou, jako obvykle, no a vidíš, jak to dopadlo.

Betty Ne, „nehrála jsem si na zajímavou“. Stála jsem tváří v tvář hnusnému sprostákoví, kterej je nespravedlivej a zneužívá svý postavení. Já mu jenom řekla, co si o něm myslím. Ale Filip patrně objevil, že Benito je ve skutečnosti báječnej sympaták.

Filip Jo, dobře, je to hajzl, Betty! Souhlasím s tebou. Benito je hajzl!!! A tys mu to oznámila! A co jako? Myslíš, že ho tak změníš?... Že to něco změní? Bude z něho jinej člověk? Že až přijdu v pondělí do práce, bude mít květiny ve vlasech a bude všem rozdávat bonbóny? Mělas vidět jak reagoval, jenom když zjistil, že mu volám já... Pravda je taková, že ty sis ulevila a mě jsi namočila do pěknýho průšvihů.

Matka Ano, Betty. Ale až doteď si tvého bratra velmi považovali.

Filip Teď je ze mě chlápek, co zaměstnává hysterky.

Matka Ty vážně myslíš, že ji propustí?

Filip Jsem si tím skoro jistý.

Matka Aha. Už ti to došlo, Betty?

Betty Je mi to fuk.

Filip Je ti to fuk, protože spoléháš, že já ti zase najdu práci. Jako pokaždé.

Betty Ne, nedělej si starosti. O nic už tě prosit nebudu.

Filip Za dva tři měsíce, až nebudeš mít ani vindru, uslyším jako obvykle: „Filipe, neznáš náhodou někoho, kdo by...”

Betty O nic už tě prosit nebudu.

Filip To by byla novinka.

Betty Přesně tak! Novinka! Od týhle chvíle, Filipe prosím tě, už pro mě nedělej nikdy nic.

Filip Výborně. Takže si poradíš sama.

Betty To je ono. Jako velká holka.

Filip Tak to aby ses pustila do díla. Konečně uvidíš, o čem je život. Uvidíme, jak dlouho ti to odhodlání vydrží. Za půl roku, za rok, tě nejspíš ta hrdost přejde.

Denis Tak fajn, dobrý. Myslím, že už to pochopila. Betty, už je ti to jasný, tak zhruba?

Filip Co se do toho pletete, žádal vás někdo o komentář ?

Denis Poslyšte, ovládejte se trochu! Jak to se mnou mluvíte od začátku večera? Myslíte, že si na mě můžete dovolovat? Jestli budete takhle pokračovat, vezmu židli a rozmlátím vám ji o hlavu, jasný? Já vydržím hodně, ale všechno má své meze.

Filip Ty mu nic neřekneš?...

Henri Ne, nic mu neřeknu, vaše problémy jsou mi ukradený. Těším se, až to tady zavřu a půjdu spát. Jsem strašně unavený.

Filip Moje problémy jsou ti ukradený? Tak to ti pěkně děkuju.

Henri Rádo se stalo. Ty se snad nějak zvlášť zajímáš o ty moje? Ty je snad znáš, moje problémy? Kromě svého televizního vysílání, který jsem já ostatně ani neviděl, o co ty se vůbec zajímáš? O koho? Ty máš pro někoho pochopení?

Denis Budete mě ještě potřebovat, šéfe? Protože jestli ne, radši bych šel.

Henri Díky za pomoc, Denisi. Už běž.

Denis Není zač. Betty? Půjďme někam na skleničku? V klidu, sami dva?

Betty Tak jo... Fajn. Tak zase až bude mít někdo narozeniny.

Jolanda Nashledanou, Betty.

Betty Ahoj, Jolando.

Usmějí se na sebe.

Matka Takže Betty, ten tvůj snoubenec...

Betty Přihořívá.

Henri Betty a Denis? No tohle! Říkal jsem si, že si spolu pořád povídají.

Matka To je on, ten výjimečný chlapec?

Henri A proč ne?

Jolanda Ona mi říkala, že se znají, ale že až tak, to jsem tedy netušila. Vy jste to tušili? Tak on je teď vlastně člen rodiny! Bude můj švagr. A váš zeť, že ano?

Matka Mohlo by to tak dopadnout, Jojo. No, myslím, že už jsme všichni dost unavení. Tak abychom šli, ne?

Jolanda Každopádně má Betty štěstí. Denis je moc milý.

Filip Jak budeš chtít, maminko.

Matka Jdeme? Nashledanou, Henri. A nic si z toho nedělej, ano? Zítra budeš v pořádku.

Henri Jistěže budu v pořádku.

Matka ...Přišel jsi tam a ona s tebou nechtěla mluvit?

Henri Přesně tak to bylo.

Matka Vidíš, já ti říkala, že tam nemáš chodit.

Henri No jo, tos mi říkala.

Matka Nedáš mi pusu?

Henri Ale ano. *(Políbí jí na obě tváře)*

Matka A nic si z toho nedělej, ano? *(odejde)*

Filip *(drží otevřené dveře pro Jolandu)* Jdeš?

Jolanda Chceš, abych ti tu s tím trochu pomohla, Henri?

Henri Ne, to je dobrý, udělám to zítra, vstanu o něco dřív.

Filip *(netrpělivě)* Jojo...

Jolanda Běž, já hned přijdu...

Filip No tak, pojd' už...

Jolanda Já hned přijdu, povídám... Vteřinku počkej...! Vůbec na to nepřišla řeč, ale ta kachna, cos připravil, byla vynikající! A já se v tom vyznám.

Henri To je od tebe moc laskavé, Jojo.

Jolanda Ne, to je pravda. V tom já se vyznám, byla fakt vynikající. *(Políbí ho na obě tváře a odejde.)*

Henri zůstane sám, jde k juke boxu a zmáčkne tlačítko. Ozve se jakákoliv skladba v podání Louise Armstronga. Dá na své místo dvě tři židle a začne zhasínat sál. Pak, když jde kolem psa, řekne:

Henri Dneska nám oběma není dvakrát do zpěvu, vid'?... *(Zazvoní telefon. Henri zvedne sluchátko.)* Ano... Arlette?!...

Hudba zesiluje. Tma.

K O N E C

